

[Erhard Jakobsen.]

skridtspartiets talsmænd i dag har sagt, for det har de sagt med rette. Jeg vil kunne henvise til, at jeg gang på gang har advaret kolleger imod at betragte hr. Glistrup som en dømt mand, blot fordi der var nævnt noget om hr. Glistrup, eller senere, at jurister havde ført noget frem imod hr. Glistrup. Jeg betragter det i virkeligheden som alvorligere — det må jeg indrømme — end jeg havde troet, det, jeg først i dag har hørt, nemlig et måske ordret citat af, hvad den forhenværende statsminister, hr. Anker Jørgensen, har sagt. Jeg betragter det som så alvorligt, hvis ordlyden har været, som den er citeret her i dag, at det må vi altså have noget at vide om, ganske simpelt. Derfor støtter jeg sådan set det, som hr. Lindholt var inde på, at mødet på et eller andet tidspunkt må afbrydes — det overlader jeg naturligvis til formanden — og grupperne må drøfte spørgsmålet. Så må vi have hr. Anker Jørgensen til stede i salen, og vi må have bekræftet eller afkræftet, om hr. Anker Jørgensen har udtalt sig på den måde, for, hvis hr. Anker Jørgensen har udtalt sig på den måde, så ligger der, som hr. Lindholt rigtigt sagde, faktisk et forsøg på at lægge pres på offentligheden og dermed også på de mennesker, der skal ind i afsigelsen af dommen til sin tid.

Når man kan have sin skumle tvivl, så er det, fordi hr. Anker Jørgensen har forsøgt det før, nemlig i Hope Computer-sagen; forsøgt er måske stærkt sagt, for det var vel ikke bevidst, men det bliver bare ikke bedre af, at det gøres ubevidst af et medlem af folketinget, der skulle vide, at sådan noget gør man ikke. Jeg mener, der er grund til, at vi får rimelig tid til i dag — jeg går ikke ind for en udsættelse i øvrigt — at få klarhed over, at der ikke fra dette ting er udgået nogen som helst impuls til, at et medlem af tinget skal dømmes på forhånd, eller at nogle skal have råd og vejledning om, hvordan de til sin tid skal dømme.

Men må jeg så sige, at jeg i alt fald også gerne som medlem af tinget vil bede mig fritaget for belæring fra medlemmer af fremskridtspartiet om, hvordan jeg bedst kan skaffe mig en opfattelse af sagen. Der er ingen grund til at mistænke noget medlem af dette ting for at have skaffet sig mindre sikker underretning end den, som medlemmer af

fremskridtspartiet har sikret sig. Det er en fornærmelse mod tingets medlemmer, og det er der ingen af fremskridtspartiets folk der har kompetence til at gøre sig til talsmand for. Man skal derfor standse talerrækken, hvis der er flere, der skal op og sige de samme ting i den retning. Det er der ingen af os andre der har nogen pligt til at sidde og finde os i.

Jeg ser selv på sagens videre forløb sådan, at det er nødvendigt for hr. Glistrup, det er nødvendigt for folketinget, at immuniteten ophæves. Der er i øjeblikket en stemning i pressen, en vis stemning for, at det nok er lidt urimeligt over for hr. Glistrup, og ingen af os vil benægte, at der kan være urimelige momenter i det. Men lige så sikkert er det, at hvis vi undlod at ophæve hr. Glistrups immunitet, så ville pressen i løbet af få dage svømme over med forbandelser over et folketing, der benyttede bestemmelserne til at beskytte en dansk borger imod at blive behandlet, som andre danske borgere bliver det. Sådan er nu engang folkestemningen.

Jeg mener, sagen skal gå sin gang. Sådan som hr. Skytte har lagt det frem her, forslaget om det, støtter jeg det ganske. Men jeg mener også, at når det er sket, så må hr. Glistrup være fritaget for, at noget medlem af dette ting ting herefter i de kommende måneder gør sig til dommer i sagen og fortæller, hvad de er sikre på der nok skal ske med hr. Glistrup, og derefter bruger forskellige ord i denne tid. På den måde kan både hr. Glistrup og folketinget på værdig måde gå ud af denne debat og ud af denne sag.

Ninn-Hansen (KF):

Skal man bedømme den sag, vi behandler, efter størrelsen af udvalgsbetænkningen, efter det antal, der deltager i debatten, og efter den omtale, der har været, så kunne man tro, det var et særtilfælde, folketinget her skulle beskæftige sig med. Det er det ikke. Det er en sag principielt af ganske samme karakter som alle andre tilsvarende sager, vi har beskæftiget os med om ophævelse af immuniteten. Den indeholder intet som helst, der afviger fra det grundlag, hvorefter vi hidtil i dette ting har ophævet immuniteten. Man kan vel endda være tilbøjelig til at sige, at principielt er det en ganske banal ting, vi skal tage stilling til. Jeg tænker her på, at i